

ster forvansker denne Udtalelse, idet han paastaar, at jeg har sagt, at det at vedtage Forslaget her var ikke noget Udtryk for Finansudvalgets Flertals Ønske, og Tilhørere, som ikke kende Sagen, maa tro, at vi i Virkeligheden ere Modstandere af, at denne Million overhovedet stilles til Disposition nu. (Afbrydelse). Den højtærede Landbrugsminister afbryder mig og siger, at saadan faldt Ordene. Naar den højtærede Landbrugsminister ikke er bedre i Stand til at skelne Meningen af, hvad der siges, saa forstaar man, at han kundestaa ved Sorømdet og udtale sig paa den Maade, han gjorde, hvorved han hvirvlede saa meget Støv eller rettere Kriminalforhør op omkring sig.

Med Hensyn til Kommissionen, som den højtærede Minister ikke har villet nedsætte, sagde han, at nu var der jo bevilget 15,000 Kr. til Prøvevurderinger, saa kunde vi nok lade os nøje med det foreløbig, ikke sandt? Den Forklaring kunde den højtærede Finansminister gerne have givet i Finansudvalget og her i Tinget, at nu var der selvfølgelig ikke mere nogen Nødvendighed for den Kommission, som hans Landbrugsminister i Fjor ikke kunde faa nedsat hastigt nok. Men den højtærede Finansminister vil sikkert ikke stille sig ved Siden af Landbrugsministeren og hævde, at dermed er der gjort Skridt til Løsning af det Spørgsmaal, som de Radikale ellers i Tide og Utide raabe op om, navnlig med Hensyn til Adgangen til at komme i Besiddelse af Jord. Nu vide vi altsaa, at Kommissionen ikke interesserer den højtærede Landbrugsminister, efter at vi have faaet de 15,000 Kr. til Prøvevurderinger. Jeg henstiller til det ærede Medlem fra Skanderborg (H. Rasmussen), om han finder sig fyldestgjort ved den Forklaring. Jeg havde ikke ved første Behandling Indtrykket af, at at dette vilde være fyldestgørende, men bevarer vel, mellem Venner og foran et Valg kan man vel nok kvittere en Kommission, som man ellers nærer et stærkt Ønske om at faa nedsat.

Til Slut blot den Bemærkning, at det, her sker, som jeg anbefaler som en Nødhjælp, da ikke andet kan naas, er blot det, at man faar i Forskud et Beløb af den samlede Sum, der er stillet til Raadighed for en bestemt Periode. Man faar Lov til i det første Aar at benytte 1 Mill. Kr., som skal afdrages i de følgende 4 Aar. Nu siger den højtærede Minister: Vent bare til Efteraaret, saa skulle I se, kære Børn, saa skulle I nok faa 1 Mill. Kr. til. Ja, maa-ske. Men her er dog skabt et Præcedens for, at vi til Efteraaret atter ville være hen-

viste til at tage paa Forskud, og saa bliver der utvivlsomt for lidt i de sidste Aar. Jeg haaber, vi skulle være stærke nok til at komme bort fra dette Forskudsprincip og faa Millionerne fri og ubehæftet med den højtærede eller en anden Finansministers Tilladelse.

Landbrugsministeren (Poul Christensen): Til det ærede Medlem fra Faaborg (Christiansen) skal jeg gøre den Bemærkning, at Fordelingen af den Million, som her er Tale om, er ikke i Landstinget krævet at skulle foregaa efter andre Regler end dem, hvorefter Fordelingen af de tre Millioner til Oprettelse af Husmandsbrug foregik i Foraaret, hvorimod jeg har lovet at overveje til næste Aar — for saa vidt det bliver mig —, om man kunde naa til en anden Fordeling.

Overfor det ærede Medlem fra Løvel (Anders Nielsen) skal jeg kun udtale min Glæde over, at han ikke forsøgte at afkræfte noget som helst af det, jeg udtalte, første Gang jeg havde Ordet. Han indrømmer, at selv om dette Lovforslag gaar igennem, have vi dog $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. mere i de følgende Aar, end han foreslog som Minister. Det er ogsaa tilstrækkeligt til at karakterisere det ærede Medlems Stilling, naar han kommer her i Dag og, efter at have indstillet Lovforslaget til uforandret Vedtagelse, forsøger at give det Udseende af, at dette Forslag ikke er noget Udtryk for Flertallets Ønske. Jeg maatte have det Indtryk, at det ærede Medlem vilde være gaaet meget videre, hvis det havde staaet til ham, og jeg kan kun glæde mig over . . . Det ærede Medlem ryster paa Hovedet? Ja, saa forstaar jeg ikke, hvad det ærede Medlem vil. Naar det ikke var det ærede Medlems Mening at ville gaa videre, kunde han jo have nøjedes med at indstille Lovforslaget til uforandret Vedtagelse og saa sparet sine Bemærkninger. Men nu fik jeg altsaa at vide, at det ikke var det ærede Medlems Mening, at han ønskede at gaa videre.

Med Hensyn til Kommissionen vil det ærede Medlem vide, at Prøvevurderingen vil blive foretaget ret hurtigt, og at man gennem denne Prøvevurdering vil søge at tilvejebringe et Materiale, som kan være Grundlaget for den omtalte Kommissions Arbejde.

Ellinger: Jeg tillod mig før at sige, at jeg ikke troede, at den højtærede Landbrugsminister havde vidst noget om Alberti, saasom det vilde være i Strid med en